

ÉLETJEL

AZ ALBERTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2010. szeptember 12.

Szentháromság ünnepe utáni 15. vasárnap

II. évfolyam 3. szám

Ti vagytok a föld sója

Jézus mondja: Ti vagytok a föld sója.

Ha pedig a só megízetlenül, mivel lehetne ízét visszaadni?

Máté evangéliuma 5,13

Plínusz, római író nyomán így szól a közmondás: Semmi sem hasznosabb a sónál és a napfénynél. Hasznos és pótolhatatlan. Jézus a Hegyi beszéd idézett részletében is a só képével szemlélteti hallgatóinak küldetésük irányát.

Mit is jelent a konkrét megélesek területén a „föld sójává” lenni?

SÓ. Ott áll mindannyiunk konyhájában, átlátszó üvegcsében, az ebédlőasztalon vagy nagyobb tároló edényben a konyhaszekrényben. Kéznel van, ha kell. Kitehető vendég vagy családtag elé, amikor feltálaljuk a gőzölgő levest. Életünk és ételünk természetes része.

Ha pusztán az anyagra gondolunk felsejelenek a régen tanult meghatározások, talán a képlet: nátrium-klorid.

Tulajdonságok: színtelen, szagtalan, igen stabil kristályos vegyület. Igen nagy mennyiségben fordul elő a Földön, leginkább a tengerekben, fontos kémiai anyag, felhasználása széleskörű.

Olyan hétköznapi természetű. Mégis, semmivel sem helyettesíthető.

Az ételben egy csipetnyi só elég, hogy élvezhető legyen az íze. „Ízt ad a só megtart, óv romlatlanul / Ilyen hivatást szán népének az Úr” – énekeljük énekeskönyvünk 473. énekében.

Két dolog terhelheti le bénítóan keresztény életünket. Az egyik, amikor rátalálva saját határainkra tehetetlennek érezzük magunkat azokban a kérdésekben, amik igazán fontosak, éppen a lelki élet területén. Meglátjuk, hogy szeretetünk, türelmünk mennyire véges, hogy erőforrásaink kifognak, hogy a pusztán jó szándék kevés. A másik pedig, amikor ránk nehezedik a felelősség súlya.

A jó hír, hogy a világot nem a keresztény élet „áldott sója” őrzi meg, hanem Isten szeretete. Mint ahogyan a miénket is.

Nem a világ állapotát, olykor romlott voltát kéri számon övéin a Mester, hanem azt, hogy a Tőle kapott reménységgel élünk-e, és azt visszük-e tovább? Átjár-e minket az Íz, hogy ízt adhassunk tovább?

Pál apostol a Kolossébeliekhez írott levelében inti ezekkel a szavakkal a rábízottakat: –Beszédetek legyen mindenkor kedves, sóval fűszerezett, hogy mindenkinek helyesen tudjatok felelni. (Kol 4,6)

De hogyan is ízetlenülhet meg a só?

Ehhez tudnunk kell, hogy a jézusi példában említett sót napszárította tavak medréből söpörték össze akkoriban, ezért belekerültek vízi növények és állatok apró maradványai is. Hordókban tartották, de nem lehetett sokáig tárolni, a szennyező anyagok miatt.

Használni kellett! Amit tehát mi, tanítványok Istentől kapunk azt nem belső használatra kapjuk csupán.

Bele kell kerülnie a sónak az ételbe –

díszes tároló edényekben, csillogó üvegcsékben elveszíti a fontosságát és a jelentőségét.

Jézus a só képével nem a nélkülözhetetlenségünket és fontosságunkat hangsúlyozza túl – sokkal inkább irányt mutat. Szolgálati helyet. Ez a hely pedig mellette, Jézus mellett van.

Hitünk csipetnyi só – de Belőle való! Ez jelenti az ízt, a tisztaságát, a romlás ellen megóvó erejét.

Nézzünk körül a magunk családjában, és valljuk meg őszintén, hogy annak sem tudunk eleget tenni, amit ott feladatként ránk bízott az Isten. A só ne féltse önmagát! Merjünk adni a hitünkéből, az időnkéből, az életünkéből. És merjünk kérni attól a Jézustól, aki szintén nem féltette önmagát, hanem odaadta értünk!

Túri Krisztina
evangélikus lelkész

Minden gondotokat őreá vessétek,
mert neki gondja van rátok.
1Pt 5,7

A sarokkő maga Krisztus Jézus,
akiben az egész épület
egybeilleszkedik,
és szent templommá növekszik
az Úrban.
Ef 2,20-21

Az Alberti Evangélikus Egyházközség szeretettel meghívja Önt és kedves családját megválasztott parókus lelkészének

TÚRI KRISZTINÁNAK

beiktató istentiszteletére, melynek időpontja és helyszíne

2010. szeptember 12.

vasárnap 15 óra

Alberti Evangélikus Templom.

Igét hirdet

Dr. Fabinyi Tamás

az Északi Egyházkerület Püspöke,

a beiktatás szolgálatát

Krámer György

Dél-Pest Megyei Egyházmegye Esperese

végzi.

Tisztelettel:

az Egyházközség Elnöksége

és Presbitériuma

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK

Ünnepre készülünk

Egyházközségünk fontos esemény elé tekint szeptember 12-én. Parókus lelkészként kerül beiktatásra Túri Krisztina.

Hosszú idő telt el azóta, hogy parókus lelkészünk itt hagyta egyházközségünket. Sajnos a „kapitány” megfutamodott, elhagyta nyáját, még csak nem is szépen, hanem olyan helyzetet teremtve, aminek kezelése nagyszámú egyházat szerető alberti embernek okozott sok álmatlan éjszakát. Hátrahagyva a gondok, problémák sokaságát, melyek közül csak egyet emelek ki, nevezetesen azt, hogy egyházközségünk milyen morális válságba került. Ennek következménye az, hogy sok ember elfordult az egyháztól, nem egyedi esetként kezelte a tényeket, hanem általánosított. Napjainkban is fellelhető probléma! Akkor mi a megoldás?

A megoldás az, hogy Isten segítségét kérve, sok-sok imádkozással jussunk el a célig. Feledve a múltat, előre nézve, a jövőbeli boldogságot keresve készüljünk a nagy esemény őszinte, tiszta fogadására, megünneplésére. Éljük Túri Krisztina csodálatos kezdeményezésével – amivel a felső egyházi vezetés is egyetért –, hogy a beiktatás egyik fontos eseménye legyen – szokásoktól eltérően – az úrvacsora kiszolgálása és felvétele. Így a sérelmek és bántódások, a hibák és bűnök oda kerüljenek, ahová valók. A megbékéléssel elinduljunk újra az őszinte emberi megnyilvánulások felé. Fontos szerepet tölts be a beiktatás lelkészünk életében is, ezért lényeges, hogy erre az alkalomra nagyon sokan jöjjenek el. A presbitérium nevében mindenkit szeretettel kérek és hívok, hogy jelenlétével emelje az ünnepségünk színvonalát!

Kassik Károly presbiter

Erdőbe kirándult a Nappali Klub

Az evangélikus szeretetotthon nappali klubjába járó idősek már régóta tervezték, hogy szeretnének elmenni kirándulni valahová. A megszokott mindennapi kerékvágásból időnként jólesik kizökkenni.

Nagy dolgokra nem lehetett gondolni, mivel időseink nehezen tudnak mozogni, szinte mindenki támbot segítségével jár. Egy véletlen beszélgetés alkalmával felvetődött Gebhardt Árpád tanyájának a lehetősége. Gebhardt úr már több alkalommal látott vendégeket a tanyáján városunkból gyerekeket és felnőtteket egyaránt. Telefonon említettük neki az ötletünket. Ő minden feltétel nélkül azonnal igent mondott. Terepszemlénkre elkísért bennünket Málnás József „Dodi” is. Dodi végig segítette a szervezésben és a lebonyolításban is. E lap hasábjain szeretnénk még egyszer megköszönni nekik önzetlen segítségüket. Ez alkalommal is bebizonyosodott, hogy nem

kell nagy dolgokban gondolkodni, amikor időseink szórakoztatásáról van szó. Már csak a megfelelő időre vártunk. Június végén az égiek elég sok esőt bocsátottak ránk, de végül is július elsején sort tudtunk keríteni a kirándulásra. Személykocsikkal kivittük nénijeinket a mikebudai erdőbe. A bentlakásos részből is jöttek velünk lakók, aki szintén élvezték a természet varázsát. Az intézet vezetőnője, helyettese, és a lelkész nőnk is velünk tartott a kiruccanásra. A friss levegő, a jó környezet, és a szakács ügyessége megtette hatását. Az ebédre főzött étel maradéktalanul elfogyott. A szabadban főzött pörköltet pár korty vörösborral öblítettük le. A jó ebéd, a gyönyörű környezet dalra fakasztotta időseinket. Akik tudtak, rövid sétát is tettek az erdőben. Ez a kis kikapcsolódás jót tett mindenkinek. Napokig beszédtema volt a klub tagjai között az erdőben töltött szép nap. Volt olyan néni, aki elmondása szerint,

még sosem volt ilyen helyen, neki mindig csak az otthoni munka jutott. A munkában megfáradt emberek már nagyon kevéssel is beérik. Egy kis környezetváltozás, egy kis odafigyelés, egy kis kedvesség már elég számunka. Vezetőinkkel elhatároztuk, hogy ezt a kiruccanást az ősszel a hideg beállta előtt szeretnénk még egyszer megismételni.

Kis csapatunk szívesen várja azokat az idős embereket, akik egyedül élnek, és már nehezen tudják ellátni magukat, illetve családban élnek, de a családtagok még dolgoznak, így napközben egyedül vannak. Programjaink, foglalkozásaink összekovácsolják az idejárókat. Akik már hosszabb ideje klubtagok, azok azt mondják, a Nappali Klub a második otthonuk.

Aki kedvet érez, hogy részt vegyen a nappali klub életében, az érdeklődhet lelkész nőnknel a 06(20)824-6505 telefonszámon, vagy a napplai klub telefonszámán: 06(53)370-361.

Koskáné Gyöngyi klubvezető

Pillanatképek a Szeretetotthon életéből

A Léghajó Szintársulat tagjai operett slágereket énekeltek lakóinknak

Konfirmandus tábor Mátranovákön

Július 21-én történt, hogy az alberti evangélikus gyülekezet konfirmandusai vidám lelkesedéssel és izgatottsággal szálltak fel a buszra, mellyel öt napos táborozásra indultak Mátranovákra.

Első megállójuk egy parkoló volt, hogy csatlakozzanak hozzájuk Maglódról, és Vecsésről szintén a mátranováki táborba induló fiatalok és kísérők. A barátkozással nem volt gond, mindenki hamar megtalálta a helyét a társaságban.

Nem csak diákok, hanem segítők és lelkesek is mentek velük, így vette kezdetét egy vidám hét ennek a 35 fős társaságnak.

Odafelé utunkon útba esett a Gödöllői-kastély, melynek gyönyörű kertjét körbesétáltuk. Rövid pihenőnk után, mivel útba esett Aszód is, megnéztük, hogy az ottani evangélikus gimnáziumba járó diákok és tanáraik hová mennek hétfő reggelente áhítatra. A templomról hallhattunk pár érdekes információt, és körbe is járhattuk. Még volt időnk, így megtekintettük a gyöngyöspataki katolikus templomot, amiről itt is rengeteg információt kaptunk.

Mátranovákra érkeztünk, ám ahhoz, hogy elérjük a táborhelyet, egy rövid túrát tettünk, amely az erdőben vezetett kitaposott ösvényeken, néhol kicsit meredeken, viszont annál gyönyörűbb környezetben. Így érkeztünk meg a falutól távol lévő szálláshelyünkre, ahol vacsora és áhítat után mindenki folytatta az ismerkedést, a megszokott vidám hangulatban. A napjaink áhítattal kezdődtek, és utána

kisebb csoportokban beszélgettünk a minket körülvevő világról, a mindennapjainkról, a családjainkról.

Délutánonként sokat játszottunk és énekelgettünk, még az esős idő sem vette el a kedvünk. Esténként Jézus „Én vagyok...” mondásai alapján hallgattunk áhítatokat, ahol szintén sokat énekelgettünk, és sok illusztrációt is láthattunk.

Volt elég terület a játékhöz a fűvön ki le-

hetett alakítani a tábori foci pályát, és nem jelentett gondot a ping-pong asztal hiánya sem, az összetolt asztalok és az almákból épített háló remek játéktérnek bizonyult.

Aztán azokon a napokon, amikor az esős idő már odébbállt, kimozdultunk, hogy körülnézzünk a környéken.

Egyik nap hosszú, kanyargós, és ugyancsak vidám hangulatú túránk után egy Zakuska-tanya nevű helyre értünk, ahol beteg lovakat ápoltak. Megsimogathattuk őket, és etetésre is volt lehetőség. A tanya területén fáradhatatlanul játékos kutyák is voltak, és nagy sikert aratott a Citrom nevezetű kecske is, aki nagy nyitottsággal közeledett

mindenki felé. Egy másik kirándulós napon erdész vezetőnkkel a fákról, növényekről és erdőlakó állatokról beszélgettünk, és szemügyre is vettük őket. Ezután íjászoklásra volt lehetőségünk, amit élvezettel próbáltunk ki a legtöbben.

Utolsó este játékos versenyeket tartottunk: kedvenc énekünk, mely szinte a tábor jelképévé vált - Glóri, halelluja-, ki tudja leggyorsabban énekelni, de volt még székelöltöztető verseny is, illetve verseket hallhattunk csokikról, és aki kitalálta, megkapta a finomságot.

A táborúz mellett előkerült még szalonna, és vacsoráról megmaradt zsír és lilahagyma nagy része el is fogyott

Utolsó napon közös programunk strandolással zárult, ahol egyáltalán nem látszódtak a kimerülés jelei a hatalmas csobbanások láttán.

Amikor elbúcsúztunk egymástól, mindenki elmondta, hogy mi az, ami a legjobban tetszett neki a tábor során. Sokféle választ hallhattunk: a társaság, a sok nevetés, beszélgetések, játékok, kirándulás...

Kicsit jobban megismerhettük egymást

A közös alkalmak mellett sok egyéni beszélgetés is volt, kisebb csoportokban is játszottak a fiatalok, vagy egy gitárost körbeülve énekelgettek.

Emlékekkel tértünk haza és új barátságok születtek. Isten jelenlétét tapasztalhattuk és érezhettük táborunkban, és most Neki hálát adva gondolunk vissza a mátranováki hetünkre.

Kis Anikó
a tábor egyik vezetője

Konfirmandus tábori élményeim

Hol is kezdjem... Talán amikor a buszon ültünk és a hosszas útnak nekivágtunk. Mi vidáman, énekelve utaztunk. Egyszer csak megálltunk egy bolt előtt. Felszálltak hozzánk a maglódi gyerekek, és Misi bácsi, a lelkesük.

Utaztunk és nagy várakozás után, egy újabb bolt elé érkeztünk. Akkor ott megtudtuk, hogy gyalog megyünk fel a táborhoz. Mi megijedtünk, hiszen nem úgy voltunk öltözve, hogy most túrázzunk egyet. De megnyugodtunk, nevetgélve és énekelgetve

felértünk mátranováki táborhelyünkre. Letettük a csomagokat és berohantunk a szállásra. Miután elhelyezkedtünk, imádkoztunk, majd megbeszéltük a napirendet. Amikor kimentem a szabadba, csak a szép zöld fűvet és a kék eget láttam. Nem volt ott semmi sem. Se kocsis, se vonat, csak a csönd, amit elég gyakran felvertünk. Ez a tábor azért is volt különleges, mert külön csoportokra voltunk osztva. Én például Misi bácsinak a csoportjában voltam. Rajtam kívül volt még ott négy fiú is.

Sok-sok vetélkedő és játék

volt a tábor ideje alatt. Ami a legjobb volt, hogy minden este beugró nevű játékot játszottunk. Hihetetlenül gyorsan elment ez az öt nap.

Az utolsó előtti nap, vagyis csütörtökön zenés istentisztelet volt délután. Este, pedig a jó öreg táborúz, és a nagyszerű csoki gyűjtős játékokra került sor. Pénteken felkeltünk és egy reggeli imádsággal kezdtük a napot. Majd amikor nagy nehezen összehajtottunk, jött a busz és sajnos menni kellett. Igazság szerint nem nagy kedvvel hagytuk

ott a táborunkat. Elindultunk, és nagy örömeinkre, Egernél megálltunk strandolni. Ott mindenki kedvére „kifürdőzhetett” magát, így érthető, hogy nem nagy kedvünk volt haza térni. Krisztina néni enyhített ezen a problémán, imádkoztunk, no meg énekelgettünk, és így mindjárt nagyobb kedvvel szeltük az utakat hazáig.

Nagyon remélem, hogy lesz még részem egy ilyen nagyszerű, ha nem is konfirmandus táborban! Köszönöm, hogy ott lehettem!

Erős Dominika
7. oszt. tanuló

Megszépültek óvodai csoportszobáink

Természetes igény, hogy gyermekeink korszerű, esztétikus, jól felszerelt óvodába járjanak. Ezt megvalósítani azonban a jelenlegi normatívák mellett egyre nehezebb. A helyzetet nehezíti az előre nem látható, váratlan események sora, mely plusz kiadásokkal jár. Ez történt óvodánkban is, amikor januárban nagy felületen leszakadt a nagycsoport mennyezetéről a vakolat. Hála Istennek személyi sérülés nem történt. A történet hatására úgy döntöttünk, hogy a nyári szünetben felújítjuk a többi csoportszoba mennyezetét is.

A szünet előtti 2 hétben, már készülődünk a nagy munkálatra. A csoportszobák kiürítésénél segítségünkre volt Bartos Mihály, Balassa Péter valamint a szeretetotthonból Fehér Viktor. Ez után következett a vakolat leverése a mennyezetről. Bisztrán Zoltán vállalkozó a munkához rendelkezésre bocsátotta munkagépeit.

Egy szombati napon apukák, hozzátartozók lelkes csoportja kezdett hozzá a bontáshoz. A lelkesedés egy idő után csökkent, mert az a por, az a zaj, az a meleg amiben dolgoztak az, igazán emberpróbáló volt. A mi apukáink azonban kitartóan, fáradtságot nem ismerve

délutánra mindhárom csoportban végeztek a munkával.

A lelkes csapat tagjai a következők: Andó Csaba, ifj. Andó Csaba, Barotos Mihály, Danyi Gábor, Fabók Árpád, Fazekas András, Fazekas Csaba, Kucsák Attila, Máté Béla, Sebők László.

Június utolsó hetében az Élvédő Kft. munkatársai kedvezményes áron, gépi vakolással elkészítették az új mennyezetet. Következett a törmelék eltakarítása. Ezt a munkát Szedlacsek Zoltán, felesége, valamint kisfiuk, Szabolcs vállalta. Egy konténernyi sirtet hordtak ki a 3 csoportszobából.

Néhány nap száradás után jöttek a festők, és hangulatossá varázsozták a foglalkoztatókat. Kemenczei János apuka, már nem először ajánlotta fel segítségét óvodánknak, mint festő. Hálásan köszönjük munkáját.

A munkálatok befejezése után a dádus nénik vették birtokba az óvodát. Takarításuk után egy megszépült, tiszta épület várja szeptembertől gyermekeinket.

Köszönöm a szülői összefogást, a kedvező ajánlatokat a mesterembereknek. Mégegyszer köszönöm mindenkinek a segítségét, hogy a gyermekek érdekeit szem előtt tartva,

hozzájárultak a biztonságos, esztétikus környezet kialakításához, ezzel megszépítve az óvodások mindennapjait.

Mag Pálné
óvodavezető

Ovisok a suliban

... a hagyomány folytatódik...

Július végén már másodszor gyűltünk össze leendő iskolások és nagycsoportosok az Alberti Evangélikus Általános Iskolában, hogy együtt töltsünk egy hetet.

A tavalyihoz hasonlóan az életkori sajátosságok figyelembevételével alakítottuk ki a napirendünket. Minden délelőtt játékos foglalkozásokkal, mondókázással, énektanulással, kézműves foglalkozásokkal vártuk a kicsinyeket. Természetesen teret kaptak matematikai és anyanyelvi jellegű feladatok is. Ebéd után diafilmet néztünk, majd a napot a tornateremben zártuk.

Iskolánk fejlesztőpedagógusa egyénileg is foglalkozott a gyermekekkel, felmérte képességeiket és tanácsokkal látta el a szülőket.

Úgy gondoljuk a kisgyermekek is jól érezték magukat, s reméljük a következő nyáron ezt a szép hagyományt folytathatjuk.

Motyovszki Zsuzsanna

Kirándultunk

Óvodánkban hagyománnyá vált, hogy a nevelési év végén az óvoda dolgozóival, egy nevelés nélküli nap keretében, gyönyörű országunk egy nevezetes helyét felkeresjük. Az idén Pécsre esett a választás. Több ok is indított bennünket erre. Egyrészt, mert az idei évben Pécs „Európa Kulturális Fővárosa”, másrészt, mert a dolgozók többsége vagy nem látta még a várost, vagy régen látogatott oda. Ez a nap sok élménnyel gazdagított bennünket. Az izgalom már útközben elkezdődött, mert hatalmas viharba keveredtünk, de szerencsésen megérkeztünk a városba. Köszönet jár ezért az autóbusz vezetőjének is.

Indulás előtt megbeszéltük, milyen látványosságokat tekintünk meg. Elsőként a Székesegyházba vezetett az utunk. Négy jellegzetes tornyával, kiemelkedik az óváros szívéből. Az öthajós templom sokszínű díszített, megvilágítása és az oszlopai különös hangulatot teremtenek. A szentélyben az Ószövetség jeleneteit ábrázolják a fal-

festmények. A templom mellékhajóinak freskói Szent Péter és Pál apostol életéből mutatnak meg részleteket. Az altemplom oldalkápolnáiba és sekrestyéibe is érdemes betérni, mert csodálatos műkincsben és freskókban lehet gyönyörködni. A mennyezetet 4x4m-es kazetták alkotják, melyben a festmények Keresztelő Jánost, a 12 apostolt, illetve a szenteket ábrázolják.

Pécsen járva a Gázi Kászim pasa dzsámija is kihagyhatatlan látnivaló. A dzsámi helyén a 13. században épült gótikus templom állt. A törökök azonban lerombolták, és a templom köveiből építették meg a dzsámít, Gázi Kászim pasa parancsára. A török hódoltság után a templom újra a katolikus egyházé lett. Az építményt többször átalakították, de a mai napig őrzi az iszlám építészet formáit. A belső térben Gebauer Ernő falfestményei láthatók, valamint megcsodálható a Mekka felé tájolt imafülke is.

A dolgozók közül néhányan megtekintették a Zsolnay múzeumot. Jómagam és

még páran a Munkácsy-trilógia kiállítás felé vettük az utunkat. A Golgota, az Ecce Homo és Krisztus Pilátus előtt című kép páratlan élményben részesített bennünket. A látottak mély érzelmeket váltottak ki. Képzelnének el egy hatalmas termet, amelynek három oldalát egy-egy festmény borítja. Érdekes, hogy maga az alkotó sem láthatta a Krisztus szenvedését bemutató festményeket így egyben.

A nap folyamán nemcsak lelki gazdagodásban volt részünk, hanem a test vágyainak is engedtünk. A finom ebéd elfogyasztása után, laza sétát tettünk a mediterrán helyet idéző házsorok között. A pécsi fagyalt kihagyhatatlan, és szemünket bizony a kirakatok polcaira is rávetettük. Délután a Tv torony kilátójából, messze elláthattunk és gyönyörködtünk az előttünk elterülő tájban.

Hálásak vagyunk ezért a napért az Istennek, azért hogy valamennyi dolgozó jól érezte magát, együtt tölthettük ezt a napot felszabadultan, vidáman. Testileg fáradtan, de lelkiekben gazdagon térhettünk otthonainkba.

Aszódi Zsuzsi óvó néni

Becsöngettek...

Immár tovaszálltak a szünidő napjai, becsöngettek, és elkezdődött a 2010/2011-es tanév, amelyhez három szót kapcsolok: változás, esemény és siker.

Az életben csupán egy valami állandó: a változás. A változások áthatják napjainkat, ezek formálnak, erősítenek bennünket, teszhetők lehetővé a fejlődést.

A nyár során változott a közoktatási törvény, így a második évfolyamtól szabad az osztályozás. Ez azt hiszem könnyebbséget jelent pedagógusnak, szülőnek, gyereknek egyaránt. Másik törvényi változás, hogy megszűnt az alsó tagozaton történő osztályismétlés tilalma, azaz mostantól nem csak a sokat hiányzókat, hanem az alsó tagozaton is lehet a tantervi követelményeket nem teljesítő diákokat évismétlésre kötelezni a szülő bejegyzése nélkül is.

Iskolánk életében is történtek változások: a harmadik évfolyamosok új osztályfőnököt kaptak Koska Klára, az ötödik a-sok pedig Jaziniczky Beáta személyében. Az 5.b vezetője továbbra is Kostyalikné Mátékovits Ágnes maradt, aki napközis feladatokat is ellát Jakab Klára és Kissné Turcsek Enikő mellett. További változás, hogy a biológia-földrajz órákat Kökény Károly fogja tartani. Ő Tóth-Simon Ágnessel együtt a felső tagozatosok tanulószobai foglalkozásait is vezetni fogja. A tanulásban a majdan beindítandó Tanulnijó tanfolyam is segítségükre lehet az arra jelentkezőknek.

A másik szót, amit említettem a siker. Egy iskola sikeressége és eredményessége nem csak a pedagógusok munkáján és az intézmény tárgyi feltételein múlik. Nagyban múlik diákjainak hozzáállásán is. A tanulás és munka nélküli eredményes iskolát még nem találták fel. Ezért fontos, az órákra

történő rendszeres felkészülés, a hiánytalan felszerelés, amelyre az újság lapjain keresztül is kérek minden diákot, legyen becsületes „munkás”, azaz tanuljon rendszeresen.

Iskolánk újraindulásának 18. tanévére remélhetőleg mind a 195 diákunk úgy fog majd visszaemlékezni, hogy eseményekben, nevezetes napokban gazdag volt. Lesz lelkesítő-iktatás, koráléneklési verseny, művészeti gála, projektnap, a vasárnapi gyerek-istentiszteleten legtöbbet részt vevők kirándulás, színházlátogatás, hogy csak a legfontosabbakat említsem.

Adja az Úr, hogy ne csak az események legyenek számunkra emlékeztetések, hanem életünk minden napja nevezetes és drága legyen. Adjon az Úr kedvet, bátorságot és erőt, hogy naponként valami hasznosat is jót cselekedhessünk.

Mányi Sándorné
igazgató

Új kollégánk bemutatása

Iskolánkban a 2010–2011-es tanévben egy új kollégát köszönhetünk Kökény Károly személyében.

– *Miért választottad ezt a pályát?*

– A középiskolát a ceglédi Kossuth Lajos Gimnáziumban végeztem, 2004-ben érettségiztem. Mivel biológia fakultációra jártam, nagyon sok érdekes plusz információt kaptam. A tanárom minden órát hihetetlen érdekes, plusz anyaggal töltött meg, és sok kísérletet is végeztünk. Az ő tanári mentalitása során jutottam arra az elhatározásra, hogy tanári pályára lépjek.

– *Hol és milyen szakot végeztél?*

– Tanulmányaimat a NYME Savaria Egyetemi Központban folytatom, államvizsga előtt állok, amire reményeim szerint januárban kerül sor. Biológia-földrajz szakot hallgattam és kiegészítésként természetismeret, valamint karszt szakirányt végeztem, végzem.

– *Hogyan jött az ötlet, hogy a mi iskolánkba gyereket tanítani?*

– Édesapám olvasta az álláshirdetést az újságban, amit én rögtön megpályáztam.

– *Mit tartasz a legnagyobb kihívásnak?*

– Azt, hogy a tanulóimmal minél jobban megszerettessem az általam tanított tantárgyakat.

– *Mit jelent neked egyházi iskolában tanítani?*

– Reformátusnak keresztelték, általános iskolában részt vettem hittanórákon, illetve nyári „Csendes heteken”. Úgy gondolom, egy egyházi intézményben a mélyebb lelki nevelés az oktatásra is jó hatással van. Remélem, jövőendő tapasztalataim is ezt támasztják majd alá.

Koska Klára

Iskolai tábor 2010

Az idei év táborozói július elején Városlődön, az Iglauer Parkban újra átélhették a tábori élet izgalmait. A táborhely különféle növényeknek és állatoknak otthont adó dombokkal körbezárt kis völgyben helyezkedett el. Amíg e természet közeli területen tartózkodtunk, a gyerekek sokat játszottak, fociztak, sport vetélkedőn vettek részt. Ezenfelül az 5 nap mindegyikén kirándulni is elmentünk.

Többek között láttuk az Eszterházy-kastélyt, a Pannonhalmi Apátságot, betekinttünk Zircen a Bakony Múzeumba, ahol a gyerekek elámultak a mamut csontok láttán. Majd másnap a sümegei vár alatt végignéztünk egy fantasztikus lovagi tornát, azután felgyalogoltunk a várba. Csütörtökön kettévált a kis csapatunk. Néhányan a libegőn, mások pedig a Bakonyi Kalandparkban tölthették a délutánt. Az utolsó napot a balatoni fürdőzés koronázta meg.

Azt gondolom, a pedagógusok és a diákok is szívesen emlékeznek vissza a látványokban és élményekben gazdag 2010-es iskolai táborra.

Jaziniczky Beáta
tanító

Tanulni jó!

Szülőként felmerül bennünk a kérdés: Mi a legfontosabb feladatunk gyermekünk nevelésében? Hogyan tudnánk segíteni abban, hogy érvényesülni tudjanak a nagybetűs életben? Mit adhatunk nekik, hogy felnőttként is vidáman, mosolygósan nézzenek a nagyvilágba, önbizalommal, bátorsággal, hittel vállalják feladataikat?

Mi sem tudtuk milyen változások várnak ránk, most sem tudjuk mi lesz 20-30 év múlva. A változás örök. A XXI. században egyre kevesebb idő kell az emberiség tudásanyagának megduplázódásához. A mi gyerekeinknek pedig alkalmazkodniuk kell ehhez a gyorsuló világhoz. Már most is érződik az az alapvető követelmény, hogy az egyén a meglévő szakmáját, végzettségét át tudja újra, meg újra alakítani a kor kihívásainak és a társadalom szükségleteinek megfelelően.

Akkor segítünk legjobban gyermekeinknek, ha erre készítjük fel őket. Csakis úgy tudnak alkalmazkodni, ha újra, meg újra képesek lesznek új dolgokat megtanulni. Kell, hogy belülről érezzék azt, hogy tanulni jó.

Kedves Szülők és Pedagógus kollégák!

Azt hiszem egyet értünk abban, zene lenne füleinknek, ha hasonló szép kijelentést

hallhatnánk gyermekeinktől, tanulóinktól. Talán nem elérhetetlen...

Szeretnénk bemutatni egy olyan tanfolyamsorozatot, amely most indul országos útjára. Címe: Tanulni jó! Ennek keretében tanulási technikákat, módszereket tanítunk a gyerekeknek délutáni foglalkozások keretében 3. osztályos kortól, szülői finanszírozással. Eddig kisebb kísérleti csoportokkal nagyon komoly eredményeket értek el ezzel a programmal. A gyerekek tanulmányi eredményei mérhetően javultak, képességeik fejlődtek. A tanfolyam heti kettő 60 perces foglalkozás sorozata, mely részképesség-fejlesztő játékokból, feladatokból, tanulási technikák felépítéséből áll.

Van-e olyan tanulási technika gyermekeink birtokában, melyet későbbi tanulmányaik során is, akár felnőtt korban is alkalmazni tudnak? Sok ember rémálma, hogy 40-45 évesen céges tanfolyamra küldik, és több 100 oldalból vizsgáznia kell. Ez a tanfolyam lehetőséget (technikát) ad, hogy gyermekeink ezt már másképp éljék meg. Pl.: Semmi probléma. Tanultam általános iskolában memóriatechnikát, le tudom szűkíteni a tananyagot 15 oldalra, pillanatok alatt rajzolok egy gondolatérképet... stb.

A tanfolyam célja, hogy a résztvevő tanulók(nak)

- egyértelmű és mérhető módon fejlődjenek tanulási részképességeik, mint a koncentráció, a látás és hallás utáni megfigyelés, a lényegkiemelési képesség, problémamegoldó gondolkodás, memória stb.;

- a tanulási problémáikra konkrét, önállóan is használható módszereik legyenek, melyet a tanfolyam elvégzése után is képesek használni;

- javuljon tanulmányi eredményük.

- képesek legyenek a tanult memória technikákat különböző tanulási helyzetekben alkalmazni;

- a foglalkozásokon jól érezzék magukat, vidám alkotó légkörben, belső motivációból építkezve tanuljanak.

Kérem bizonyosodjanak meg arról, hogy az Önök szempontjából is van értelme, haszna a programunknak!

Legyünk egymás partnerei a gyerekek érdekében! Vegyük le vállukról azt a sok nyugtot, amit a tanulásban eddig éreztek! Tegyük számukra élménnyé a tanulást, hogy igazán eredményesek legyenek!

Szeretettel várok minden érdeklődő Szülőt ingyenes bemutató óráinkra 2010. 09. 15-én, szerdán este 6 órára az Alberti Evangélikus Általános Iskolába.

Hontiné Kogler Györgyi
tanfolyamvezető pedagógus

Bonyhádi élmények

A 19. Országos Pedagógus Találkozót egyháznak 2010. június 28-30-a között rendezte meg. A bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium és Kollégium látta vendégül a tanév végén testi-lelki-szellemi felüdülésre vágyó pedagógusokat.

Óvodánk és iskolánk lelkes kis csapatával egy kis busszal indultunk útnak a Mecsek felé. Ebéd után kezdődött a hivatalos program, melynek kiemelt vendége és előadója a Nemzeti Erőforrás Miniszter, dr. Réthelyi Miklós volt. Az egyházi iskolák szerepéről beszélt az újragondolt közoktatásban és kiemelte a fiatalok erkölcsi nevelésének fontosságát. A délután áhitattal zárult, este pedig egy fűvös hangversenyen vehettünk részt. Kedden egész nap kirándultunk, a vendéglátóink igyekeztek a környék rengeteg látnivalói közül a legszebbeket megmutatni nekünk. Délelőtt a pécsváradi monostort látogattuk meg, melyet Szent István államszervező királyunk alapított 998-ban. Ezután Zengővárkonyban a Tojás múzeumot és a Szalmamúzeumot néztük meg. Patkolt, batikolt, csipkézett tojásokat és a szalmából készített magyar koronát látni

különleges élmény volt. A délután folyamán első uticélunk Grábóc volt, ahol egy Ortodox monostor életébe tekinthettünk bele Krisztina nővér felejthetetlen és humoros előadása által. Majd Decsre érkeztünk, ahol a Faluházban láttak minket vendégül a sárközi népviseletbe öltözött helybeliek, akik még körtáncot is tanítottak nekünk. Szekszárdon fejeztük be a kirándulást, egy kilátóba gyalogoltunk fel, ahonnan remek panoráma nyílt a városra és a környező borvidékre.

A záró napon, szerda délelőtt püspökeink tartottak előadást, melynek fő témája: Egyházi szellemiség az evangélikus oktatásban. Dr. Fabiny Tamás, az Északi Egyházkerület püspöke a bibliusságról beszélt. Szívünkre helyezte, hogy élhetünk az igével, azaz hirdethetjük az ószövetségi törvényt és az újszövetségi evangéliumot; és élhetünk az igéből, azaz az írott Bibliát olvashatjuk, hogy személyes hitünk elmélyülhessen. Ittész János a Nyugati Egyházkerület püspöke a hitvallásosság kapcsán kifejtette, hogy maga a hitvallás az, ami kerítéseket, határokat von a keresztyén felekezetek

közé. A keresztyénység bár „több családba van szervezve”, mégis EGY, hiszen Jézus Krisztust vallja urának minden „család”. Kiemelte, hogy nem a forma, hanem a tartalom a lényeg, mely minden felekezeti iskolában az ige, az evangélium továbbadásában nyilvánul meg. Gáncs Péter a Déli Egyházkerület püspöke, aki az ifjúsági munkaág vezetője az egyházon belül, a misszió témájában fejtette ki gondolatait. Az iskola épülete, a falakon lévő képek, szimbólumok, vagyis maguk a kövek és a falak is misszionálnak, hát még a köztük élő tanárok és diákok, akiknek a személyisége és kisugárzása megtölti a teret.

Az előadások után az „Év tanára” díjak átadása következett, majd a program egy úrvacsorás istentisztelettel zárult.

Remek élményekkel, lelkileg és szellemileg feltöltődve érkeztünk haza és még most is szívesen gondolunk vissza a Bonyhádon töltött napokra és lelkesen várjuk a következő találkozót, mely Miskolcon kerül majd megrendezésre.

Aki mindezt lejegyezte:

Ivanics Melinda
presbiter

Kisdiák a nagyvárosban

Hrubi Mihály az Alberti Evangélikus Általános Iskola 7. osztályos tanulója a múlt évben megszakította itthoni tanulmányait, és úgy döntött, hogy Bécsben fog tanulni. A nyári szünet nagy részét is tanulásra fordította, ugyanis Ausztriában 7. osztályban még nem tanítanak kémiát, és ő szeretne napirenden lenni az anyaggal, mire visszajön hozzánk.

Így történt, hogy augusztus 26-án levizsgázott az első féléves kémia anyagából iskolánkban. Jeles minősítést kapott. Ezt az alkalmat használtam ki, hogy elbeszélgessek vele a külföldön szerzett élményeiről, tapasztalatairól.

J. K.: *Hogyan jött az ötlet, hogy Ausztriába menj tanulni?*

H. M.: A nagyobb testvérem is volt már külföldön nyelvtanulás céljából, és nekem is megtetszett az ötlet.

J. K.: *Mikor mentél ki Bécsbe?*

H. M.: A 2009-2010-es tanévet töltöttem Bécsben, és még fél évet tervezek kint maradni.

J. K.: *Hogyan fogadtak, hogy érzed ott magad?*

H. M.: Eleinte furcsa volt, de rövid idő alatt beleszoktam, megszerettem és barátokat is szereztem.

J. K.: *Voltak-e nyelvi nehézségeid?*

H. M.: Eléggé jól felkészülten mentem ki, természetesen az elején voltak nehézségek, de hamar belezöttem.

J. K.: *Milyen különbségeket látsz az itteni és a kinti oktatás között?*

H. M.: Talán nagyobb a fegyelem, de az oktatás színvonalában nem látok különbséget. Felszereltségében viszont igen. Minden tanteremben van projektor, minden tanárnak biztosítva van egy laptop. A kémia, fizika és biológia tantárgyakhoz jól felszerelt szaktantermek vannak, így minden tanuló önállóan kísérletezhet.

J. K.: *Hogy vannak az órabeosztások?*

H. M.: Az órák 50 percesek, a szünetek 5 percesek, gyakran van 8-10 óránk egy nap. A délelőtti tanítás után ebédelünk, és megyünk vissza.

J. K.: *Milyen délutáni foglalkozások vannak?*

H. M.: 100 perces testnevelés óra, valamint rajz és technika óra szintén 100 percben.

J. K.: *Hogy néz ki egy átlagos napod?*

H. M.: Mivel kollégiumban lakom, a nevelő reggel fél hétkor kelt. A tanítás 8-kor kezdődik. Hétfőn és csütörtökön du. 16:30-ig tart, a többi napokon 14:40-ig. Az órák után rögtön megyünk tanulni a következő napra. A vacsora 18:00-kor van, és addig nem állhatunk fel az asztaltól, amíg a nevelőnk be nem fejezte az étkezést.

J. K.: *Tehát rend van ott és fegyelem. Milyen eredményt értél el eddig?*

H. M.: Kitűnő tanuló vagyok, és ezzel az intézmény második legjobb tanulója.

J. K.: *Jó ezt hallani. Biztos vagyok benne, hogy a továbbiakban is megállod a helyed. Jó érzéssel tölt el, hogy a mi iskolánk diákja vagy, és a magyarok jó hírért viszed tovább.*

Aki mindezt lejegyezte:

Jakab Klára tanárnő

Tessedik Kórusfesztivál

Hagyományainkhoz híven ismét megrendezzük az albertirsai énekkarok seregszemléjét. Várunk mindenkit az emberi hang nagy ünnepén 2010. október 9-én 16 órakor az Alberti Evangélikus Templomba.

VERSENYFELHÍVÁS

„Énekeljétek az Ő nevének dicsőségét!” (Zsolt. 66,2)

Tisztelt énektanárok, kántorok!

Az Alberti Evangélikus Általános Iskola korál éneklési versenyt hirdet a 2010-es évben is. Célunk, hogy megőrizzük és átadjuk gyermekeinknek egyházunk legszebb zenei hagyományát, a korálok éneklését. Lehetőséget szeretnénk teremteni a legügyesebbeknek, hogy összemérhessék tudásukat.

Bízom benne, hogy kedves kollégáink is fontosnak tartják annyira a templomi éneklést, hogy elhozzák diákjaikat e nemes versengésre.

A versenyt 3 kategóriában indítjuk. Minden kategóriában 5 kötelező éneket szabunk meg az evangélikus énekeskönyvből, e mellé minden versenyző válasszon egy korált önállóan melyet, két versszakkal, kíséret nélkül kell előadni.

A kategóriák a következők:

I. 3-4. osztály kötelező: 153, 235, 274, 276, 365

II. 5-8. osztály kötelező: 143, 150, 199, 275, 386

III. 9-12. osztály kötelező: 157, 208, 229, 417, 422

A verseny időpontja: 2010. október 09.

Helyszín: Alberti Evangélikus Általános Iskola
Albertirsa, Pesti út 110.

Tel.: 0653/370-448

Nevezési határidő: 2010. szeptember 17.

Nevezési díj: 1000 Ft/fő

Albertirsai trombitás a Mozarteumban

Egy forró nyári napon látogattam el egy fiatal, tehetséges muzsikushoz, Makkos Noémihez. A látogatásom apropója az az örömteli hír volt, hogy Noémit felvették a salzburgi Mozarteum Universitát trombita szakára. Ez a zeneakadémia Európa legnevesebb felsőfokú művészetoktatási intézménye.

– Mikor kezdtél zenét tanulni?

– Hat éves koromban már zeneiskolába jártam, és zongorázni kezdtem tanulni, de nem nagyon élveztem. Harmadik koromban, mikor Albertirsára költöztünk, akkor kezdtem trombitálni.

– A trombita nem kifejezetten nőies hangszer, miért pont ezt választottad?

– A véletlen műve volt. Amikor itt Albertirsán beiratkoztam a zeneiskolába, éppen akkor kapott a zeneiskola egy mini trombitát. Lebanov József tanár úr a kezembe adta, hogy próbáljam ki. Igaz, csak másodjára tudtam megszólaltatni, de sokkal jobban tetszett, mint a zongora, így lettem trombitás.

– Mikor határozta el, hogy zenei pályára mégy?

– Valamikor a felső tagozaton. Lebanov tanár úr többször elvitt a konzervatóriumba meghallgatásra, ahol sok jó tanácsot, és biztatást kaptam, így bátran jelentkeztem

a Szent István Zeneművészeti Szakközépiskolába. Itt Király Tibortól tanultam, aki az Operaház első trombitása.

– Tudom, hogy sok versenyen vettél részt, szép eredménnyel. Mondanál néhányat közülük?

– A konzervatóriumban elnyertem az „Év rézfúvósa” verseny fődíját. Tavaly a zenei szakközépiskolák országos verse-

részt, turnéra még nem jutottam el. Idén már tartalékos vagyok, ami egy magasabb szint, ahol sokat fejlődtem.

– Miért pont Salzburgba jelentkeztél egyetemre?

– Zenei körökben köztudott, hogy ott van az egyik legjobb felsőfokú zenei képzés. A legfontosabb szempont az volt, hogy Európa talán legjobb trombita tanára, Hans Gansch, ott tanít. Ő a Bécsi Filharmonikusok első trombitása volt, most szólistaként játszik, és neveli a jövő nemzedékét.

– Hogyan zajlott a felvételi?

– Tavaly nyáron voltam Gansch tanár úr nyári kurzusán, és a tanév során kétszer is voltam Ausztriában meghallgatáson. Ezután jött a felvételi, ami sikeres volt.

– Gratulálunk, nagyon büszkék vagyunk Rád, hiszen innen indultál, az evangélikus iskolából. Mit vársz a Mozarteumtól, és mitől tartasz?

– A legnagyobb kihívás a német nyelv lesz. Angolul jól beszélek, és ott mindenki tud angolul, tehát az

egyéni órákon nem lesz probléma, de lesznek olyan előadások, amik németül zajlanak, sőt vizsgáznunk is németül kell. Legfontosabb feladat először a nyelvet elsajátítani. Szeretnék zenekarba bekerülni, majd a négy alapév után a mester szakra is.

– Sok sikert kívánunk neked, és az Úr vezesse végig a lépteidet!

Hepp Éva

nyén első helyezett lettem. Brnoban egy nemzetközi trombitaversenyen 3. helyezést értem el.

– Tavaly nyáron felvettek az Európai Unió Ifjúsági Zenekarába. Hogyan kerültél oda?

– Többfordulós felvételi után lehet bekerülni. Minden országban vannak meghallgatások, és a legjobbakat válogatják ki. Én tavaly a zenekar nyári iskolájában vehettem

Fóti Kántorképző

Fót a világ egyik legjobb helye. Az az igazság, hogy ahhoz hogy ezt megtapasztalhassuk, ott kell lennünk. A társaság is nagyon szuper! Amikor megérkeztünk oda, akkor mindenki nagyon örült, hogy láthatjuk egymást. Minden napunk áhítattal kezdődött és zárult, 11-kor énekhar volt, előtte és ebéd után pedig ének-és harmónium illetve orgonaórák boldogítottak minket. Kolompra ébredtünk és mindig ez jelezte nekünk a fő programok kezdetét.

A tanfolyam végén két csoportra osztva a tanfolyam résztvevőit, énekversenyen vehettünk részt, majd következő nap több csapatban bibliaverseny volt.

Ezen kívül voltak beszélgetések, éneklések, rengeteg bohóckodás és nevetés. Minden este együtt fociztunk, kosaraztunk, majd fürdés után esti énekeket énekelünk a lépcsőn. Unatkozni sosem volt idő, mert főleg az órák és gyakorlók töltötték be időnk nagy részét.

Kimenők is voltak, amikor a városba mehettünk. A vezetőnk, Bence Gábor, nagyon jó fej volt. A tanfolyam végére közeledve, mindenki szorgalmasan gyakorolt a vizsgára, ahol a szülőknek mutathattuk be, hogy mit tanultunk ez alatt a két hét alatt. A vizsga előtti estén kamaraest van, ahol a tanárok, és akik még szeretnének, azok külön is elő tudnak adni valamit.

Az utolsó előtti nap kamaraestjén a tanárok és a szerepelni vágyó tanfolyami hallgatók külön-külön is előadtak valamilyen zeneművet, a szolfézs csoportok pedig bemutatták, mit tanultak a 14 nap alatt.

Ezután aztán kimentünk az udvarra, ahol Laci bácsi, a gondnok meggyújtotta a „tanfolyamtüzet”.

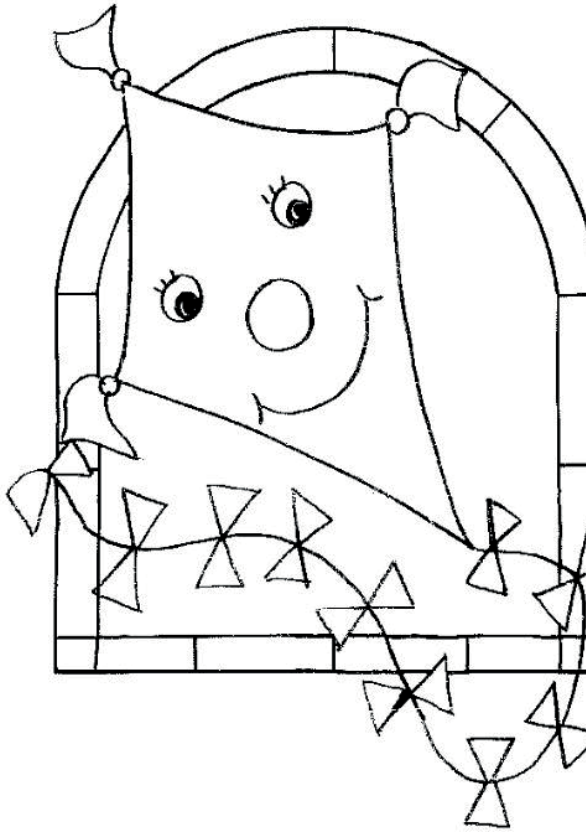
Másnap vizsga után az utolsó közös ebédünk volt, s ezt követően szomorú búcsút vett mindenki mindenkitől, s ezt mondtuk:

„Már csak 50 hét! Jövőre találkozunk!”

**Drunek Sára,
Iker Julianna**

GYEREKOLDAL

Új elsőseink a 2010-2011-es tanévben:

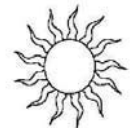
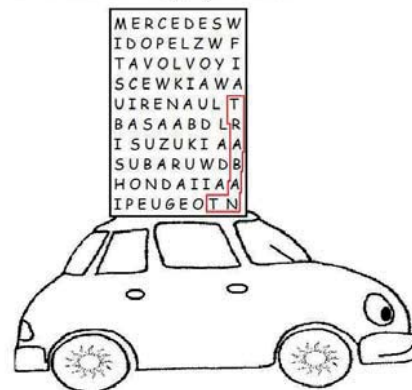

Bánszki Lili Nóra
 Bodócs Vivien
 Bollók Zoé Zsuzsanna
 Cserni Dávid Sebastian
 Csonka Viktor
 Csontos Kristóf
 Czerman Nikoletta
 Faragó Lili
 Fegyveres Evelin
 Gerics Annamária
 Kemenár Roland
 Kostyalik Kata
 Kuzmics Gergő
 Milák Szabolcs
 Molnár Petra
 Molnár Tamás
 Princz Attila Viktor
 Rakottyai Kristóf
 Rakoviczki Patrik
 Simon Dávid Károly
 Szabó Bence
 Szedlacsek Szilárd
 Szepesi Bálint
 Tokai Lili Anna

<http://www.gretchen-antibebecor.com>

17 autómárkát rejtettem el a rejtvényben. Megtaláld mindegyiket?
 Csak vízszintesen és függőlegesen keress!

www.lurkobolygo.eol

ÁLLANDÓ ALKALMAK

Hétfő reggel 7:45 – Iskolások hétkezdő áhítata a Templomban

Kedd-péntek 7:55-től – Reggeli áhítat a gyülekezeti teremben

Csütörtök 18 óra – Bibliaóra a gyülekezeti teremben

Péntek 18 óra – Énekkari próba a gyülekezeti teremben

Szombat 16 óra – Ifjúsági óra a gyülekezeti teremben

Vásárnap de. 10 óra – Istentisztelet a Templomban, vele párhuzamosan gyermek istentisztelet a gyülekezeti teremben

Vásárnap du. 18 óra – esti Istentisztelet a gyülekezeti teremben

Minden hónap 2. szombatján 10 órakor Baba Mama kör az óvodában

Minden hónap 3. szombatján 14 órakor Szösmötölő Kézműves Klub a Vendégházban – Pesti út 103.

EGYÉB ALKALMAK

Szeptember 10-12-ig Szilágysomlyói Testvérgyülekezetünk delegációjának vendégül látása Albertin

Szeptember 12. de. 10 órai Istentiszteletünk igehirdetője: Mike Zoltán a Szilágysomlyói Református Gyülekezet lelkésze

Szeptember 12. du. 15 óra
Túri Krisztina alberty evangélikus
lelkészno beiktatása

Szeptember 18. (szombat) 16 óra „Őszi toborzó” ifjúsági délután vetélkedőkkel, játékokkal, palacsintázással

Október 9. (szombat) de. 10 óra

Országos Koráléneklési verseny az iskolában

Október 9. (szombat) 16 óra Tessedik Kórusfesztivál

Vendégünk a Deáktéri Evangélikus Gimnázium Kórusa, Bence Gábor vezetésével.

HIVATALI IDŐ

Hétfő és péntek:

9-13 óráig

Telefonszám: 06-53-370-179

Túri Krisztina lelkész elérhetősége:
06-20-824-65-05

Az egyházfenntartó

gyülekezeti tagok számára

szolgáltatási díjak 2008. január 1-től

Sírásás	12.500 Ft
Urnás sírásás	5.000 Ft
Sírhely: 1-2. sor	11.000 Ft
Sírhely: 3. sortól	10.000 Ft
Sírhely regisztrációs díj	2.000 Ft
Ravatalozó használati díj	2.000 Ft
Hűtőhasználat napi díja	1.500 Ft
Harangozás	600 Ft
Emlékharangozás	3.000 Ft
Temetés utáni szemétdíj	2.000 Ft
<i>Egyházfenntartási járulékok</i>	
Aktív dolgozók részére	4.000 Ft
Nyugdíjas, GYES, munkanélküli,	
18 évet betöltött diák	3.000 Ft

Adjon ÉletJel-et, és jöjjen el alkalmainkra !

TEMETŐ NYITVA TARTÁSA

Október 1-jéig: 6-20 óráig,

Október 1-jétől március 31-ig 6-17 óráig

Temetőgondnok:

Andó Csaba

Elérhetősége: 06-20-775-37-19

Kérjük a temetőbe látogatókat, hogy ne hagyják értékeiket látható helyen az autóban!

Temetőgondnok

EVANGÉLIZÁCIÓS SOROZAT

Minden hónapban szeretetvendégséggel egybekötött evangélizációt szervez az Alberty Evangélikus Egyház vendég szolgálókkal.

Minden érdeklődőt felekezeti hovatartozásra való tekintet nélkül, szeretettel hívunk és várunk, abban a reményben, hogy

AZ IGE MEGVILÁGOSÍT
MINDEN EMBERT

2010. 09. 19. vasárnap 17⁰⁰ órakor az imateremben.
Igén hirdet: Tariska Zoltán ref. lelkész.

2010. 10. 17. vasárnap 15⁰⁰ órakor az imateremben.
Igén hirdet: Kis László ref. lelkész.

2010. 11. 14. vasárnap 15⁰⁰ órakor az imateremben.
Igén hirdet: Végh Miklós szolnoki ref. lelkész.

2010. 12. 12. vasárnap 15⁰⁰ órakor az imateremben.
Igén hirdet: Kurgyisné Balla Zsuzsa

ALKALMAINK CÉLJA:
ÖNISMERET ÉS ISTENISMERET AZ IGE
FÉNYÉBEN

ALBERTI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET
 Pesti út 106.

Teremtés
hete

Szeptember 28. (kedd) 18 óra Alberty

Igén hirdet: Tenkely Béla baptista lelkipásztor

Szeptember 29. (szerda) 18 óra Református Templom

Igén hirdet: Bárdossy Tibor evangélikus lelkész

Szeptember 30. (csütörtök) 18 óra Római Katolikus Templom

Igén hirdet: Túri Krisztina alberty evangélikus lelkész

Október 1. (péntek) 18 óra Baptista Imaház

Igén hirdet: Kizsel Mihály prépost

Október 2. (szombat) 18 óra Irsai Templom

„Eredendő bűn”-könyvzenei oratórium, a Bonyhádi Evangélikus Gyülekezet Ifjúsági csoportja és kórusa előadásában

Reformációi
sorozat

Október 28. (csütörtök) 18 óra Alberty

Igén hirdet: Erdélyi Csaba irsai evangélikus lelkész

Október 29. (péntek) 18 óra Baptista Imaház

Igén hirdet: Uherkovichné Perge Tímea református lelkész

Október 30. (szombat) 18 óra Református Gyülekezet

Igén hirdet: Tenkely Béla baptista lelkipásztor

Október 31. (vasárnap) 17óra!

ORGONAKONCERT ÉS
ÁHÍTAT

Dr. Kovács László Attila orgonaművész, evangélikus lelkész, egyetemi tanár

Igén hirdet: Túri Krisztina alberty evangélikus lelkész

ÉLETJEL • AZ ALBERTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Felelős kiadó: Alberty Evangélikus Egyházköztség. Képviselet: Túri Krisztina evangélikus lelkész. Felelős szerkesztő: Koska Klára. Szerkesztők: Hepp Éva, Ikerné Roszik Márta, Kassik Károly, Mányi Sándorné. A címlapgrafika Várhelyi György szobrászművész és Hepp Ildikó munkája. Készült: Apáti Nyomda, Cegléd. • Tel: 53/313-565

